

«Μακάριοι οί ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες»

**Ἡ μακαρία κοίμησις
τοῦ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοῦ μας Βασιλείου Σκληθβανιώτου**

† Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, 16/29.4.2011

ΜΕΣΑ στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ὑπὸ τὴν Σκέπη τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ μὲ τὴν καινὴν κτίσιν νὰ εὐωδιάζη ἀνοιξιὰτικα, ἡ ψυχὴ τοῦ Ἀδελφοῦ μας Βασιλείου Σκληθβανιώτου μετέστη πρὸς τὴν ὄντως Ζωὴν...

Παρέδωσε τὴν φιλόθεη καὶ φιλόανθρωπη ψυχὴ του εἰς τὰς ἀχράντους

χεῖρας τῆς Παναμώμου Μητρὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ Χάρις τῆς Ὁποίας κατάρδευε τὴν ὑπαρξί του ἀπὸ τότε ποὺ συνάντησε ἐν μετανοίᾳ τὸν Χριστὸ μας καὶ ζοῦσε πλέον ὡς ἀναστημένη προσωπικότης.

Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία, μὲ τὸν πασχαλινὸ χαρακτήρα της, συνεδέθη ἄρρηκτα μὲ τὴν Θεία Λειτουργία, ἡ Ὁποία ἐτελέσθη ἀπὸ τὸν Πνευματικὸ του, τὸν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδριτὴ π. Γρηγόριο Ἰωάννου (ἐκ τοῦ Πύργου Ἡλείας).

Προεξήρχε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, ὁ ὁποῖος ἐξεφώνησε βαθεῖα συγκινημένος σύντομη ἐπικήδεια Ὁμιλία. Συμμετεῖχαν ὁ π. Γρηγόριος καὶ ὁ Αἰδεσιμ. π. Γεώργιος Γιάν, Ἐφημέριος τῆς Ἐνορίας τῆς Ἱερᾶς Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ μας στὴν Πάτρα, ὅπου καὶ ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία καὶ ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία.

Θαυμάσιο καὶ λυρικότατο Ἐπικήδειο Λόγο ἀνέγνωσε ὁ στενὸς φίλος καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς τοῦ μεταστάντος κύριος Ἰωάννης Καμπισόπουλος, τὸν ὁποῖο δημοσιεύουμε ἐν συνεχείᾳ τοῦ *συναξαριακοῦ βιογραφικοῦ* τοῦ Βασιλείου μας, συνταγμένο ἀπὸ τὸν Πνευματικὸ του, π. Γρηγόριο.

* * *

Βασίλειος Σκληθβανιώτης (11.4.1951 - 16/29.4.2011). Γεννήθηκε καὶ μεγάλωσε στὴν Πάτρα. Μετὰ τὸ τέλος τῶν Γυμνασιακῶν σπουδῶν στὸ

Ναυτικό Σχολείο τῆς Ἰθάκης, γίνεται ναυτικός καὶ ταξιδεύει ἐπὶ τρία ἔτη. Μετὰ τὴν στρατιωτικὴ του θητεία, δίνει ἐξετάσεις καὶ παίρνει τὴν ἄδεια τοῦ Ἐκτελωνιστοῦ, ἐπάγγελμα ποὺ ἀσκοῦσε μέχρι τὴν ἐμφάνισι τῆς ἀσθενείας του.

- 1980. Γνωρίζει τὴν Ἀγγελικὴ Στόλλα - [Ρωμαιο]καθολικὴ στὸ θρήσκευμα. Τὸ 1982 παντρεύονται μὲ Μικτὸ Γάμο στὴν Πάτρα [σὲ Ναὸ τοῦ Νέου Ἡμερολογίου]. Ἡ ζωὴ τους εἶναι τελείως κοσμικὴ δὲν ἔχουν καμμία σχέση μετὰ τὴν Ἐκκλησία.

- Ἡ στροφή πρὸς τὴν Ἐκκλησία ἀρχίζει ἀπὸ τὸ 1992, ὅποτε παρουσιάζεται ἓνα σοβαρὸ πρόβλημα ὑγείας στὸ ἀγοράκι τους, ἡλικίας τότε ἑπτὰ ἐτῶν. Τὸ παιδί ταλαιπωρεῖται ἐπὶ δύο ἔτη χωρὶς καμμία βοήθεια ἀπὸ τὴν ἰατρικὴ ἐπιστῆμη καὶ γίνεται θαυματουργικὰ καλά, μετὰ τὴν ἐπίσκεψι στὸν Ἅγιο Ραφαὴλ στὴν Μυτιλήνη, μὲ τὸ ἱαματικὸ λαδάκι τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου.

- Τέλη τοῦ 1993, αἰσθάνεται ἔντονη τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ νὰ βρῆ Γέροντα γιὰ νὰ ἐξομολογηθῆ. Μέσα στὸ καρδιάκι παρακαλεῖ θεορῶ τὴν Παναγία μας νὰ τοῦ ὑποδείξῃ Γέροντα-Πνευματικὸ. Τὸ καρδιάκι φθάνει στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἐσφιγμένου καὶ στὸ προαύλιο τῆς Μονῆς συναντᾷ ἓναν Γέροντα, ὁ ὁποῖος τὸν ἐντυπωσιάζει ἰδιαίτερα. Ἦταν ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου π. Εὐθύμιος καὶ ἐξομολογεῖται σ' ἐκεῖνον γιὰ πρώτη φορὰ. Ἐντυπωσιάζεται ἀπὸ τὸν Γέροντα καὶ ἀρχίζει πλέον νὰ προχωρῆ στὴν πνευματικὴ ζωὴ.

- Τότε, γνωρίζεται μὲ τὸν ἀδελφὸ μας Εὐάγγελο Κουτρομπέλη ἀπὸ τὸ Αἶγιο, ὁ ὁποῖος τοῦ μιλά γιὰ τὸ Μοναστήρι μας τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς καὶ γιὰ τὴν Ἐνορία μας στὴν Πάτρα, τὴν Ἀνάληψι τοῦ Κυρίου.

- Τὴν Μεγάλῃ Σαρακοστῇ τοῦ 1994, τὸ ζεῦγος Σκληβανιώτη τηρεῖ γιὰ πρώτη φορὰ τὴν νηστεία, ἐνῶ μάλιστα ἡ Ἀγγελικὴ εἶναι ἀκόμη [Ρωμαιο]καθολικὴ.

- Τὴν Πρωτοχρονιά τοῦ 1995, ὁ Βασίλης δηλώνει στὴν γυναῖκα του ὅτι ἐκεῖνος γυρίζει μὲ τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο καὶ θὰ κἀνῃ Πρωτοχρονιά μόνος του μετὰ ἀπὸ δέκα τρεῖς ἡμέρες.

- Μετὰ ἀπὸ λίγο διάστημα, κατορθώνει μὲ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας

νά μεταπέιση τήν γυναῖκα του, ἡ ὁποία καὶ δέχεται νά βαπτισθῆ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1995 [καὶ τακτοποιεῖται καὶ ὁ Γάμος τους]. Ἔκτοτε, οἰκογενειακῶς ἀκολουθοῦν τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο καὶ ζοῦν πλέον συνειδητὰ πνευματικὴ ζωὴ μὲ ζῆλο καὶ ἔντονη διάθεση, ἐνταγμένοι στὴν Ἐνορία τῆς Ἀναλήψεως Πατρῶν.

- Ὁ Βασίλειος διακρίνεται γιὰ τὸν Ἱεραποστολικὸ του ζῆλο. Μιλᾷ συνεχῶς καὶ πρὸς ὅλους γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ θέλει τοὺς πάντας νά ὀδηγήσῃ στὴν Ἐκκλησία. Ἔφερε ἀρκετοὺς στὴν Ἐνορία, κατάφερε δὲ νά πείσῃ καὶ τὸν κουνιάδο του νά βαπτισθῆ μαζί μὲ τὴν οἰκογενειὰ του, διότι καὶ αὐτοὶ ἦσαν ἀκόμη [Ρωμαιο]καθολικοί.

- Ἔχει συμπάθεια καὶ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ πάσχοντας στὴν ζωὴ. Συχνὰ τοὺς χρησιμοποιεῖ ἀκόμη καὶ ὡς βοηθοὺς-ὑπαλλήλους στὴν ἐργασία του, μὲ σκοπὸ νά τοὺς δώσῃ εὐκαιρία γιὰ νά ἐνταχθοῦν καὶ πάλι στὴν κοινωνία... Εἶναι ἀρκετὰ ἐλεήμων καὶ ἐπισκέπτεται συχνὰ ἀσθενεῖς στὸ Ἴδρυμα Ἀνιάτων στὴν Πάτρα.

- Ἔτσι περίπου κυλᾷ ἡ ζωὴ του, μέχρι ποὺ τελευταίως, τὴν 23.12.2010, πληροφορεῖται ἀπὸ τὶς ἰατρικὲς ἐξετάσεις, ὅτι ἔχει καρκινικὸ ὄγκιδιο στὸ στομάχι.

- Τὴν 11.1.2011 χειρουργεῖται καὶ τοῦ ἀφαιρεῖται ὄλος ὁ στόμαχος, ὁ ὁποῖος εἶχε προσβληθῆ ἀπὸ καρκῖνο καὶ μάλιστα πολὺ ἐπιθετικό.

- Ἐπὶ 2,5 μῆνες ἡ κατάστασίς του εἶναι σχετικὰ καλή, ἀλλὰ κατόπιν ἀρχίζουν τὰ πράγματα νά χειροτερεύουν. Ὁ καρκῖνος κάνει μεταστάσεις καὶ ἀφοῦ οἱ ἰατρικὲς ἐξετάσεις δὲν εἶναι καθόλου καλὲς καὶ ὁ θεράπων ἰατρός τὸν ἐνημερώνει πλήρως γιὰ τὴν σοβαρότητα τῆς ὑγείας του, ὁ ἴδιος ἀποφασίζει νά παραιτηθῆ ἀπὸ κάθε προσπάθεια χημιοθεραπείας καὶ νά ἀφεθῆ μὲ πίστι στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἡ κατάσταση τῆς ὑγείας του ἐπιβαρύνεται, οἱ ἀντοχές του λιγοστεύουν καὶ ἔχει πλέον κινησιακὰ προβλήματα.

- Ἔτσι τὸν εἶδαμε, ὅταν τὸν ἐπισκεφθῆκαμε γιὰ τελευταία φορὰ τὴν Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου, 12/25.4.2011, μαζί μὲ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπό μας κ. Κυπριανὸ καὶ τὸν π. Ἀγγελο Μουρλά, πρῶην Πνευματικό του καὶ πρῶην Ἐφημέριο τῆς Ἀναλήψεως. Εἶχε κοινωνήσει καὶ τὸ πρωῖ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου καὶ στὴν Ἀγρυπνία τῆς Ἀναστάσεως.

- Τὸ βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἀνεβάξει ὑψηλὸ πυρετὸ καὶ τὸ πρωῖ ἡ πίεσίς του πέφτει στὸ 5!... Ἔτσι, τὸ μεσημέρι τῆς ἰδίας ἡμέρας, Τρίτη τῆς Διακαινησίμου, ζητεῖ νά μεταφερθῆ στὸ Νοσοκομεῖο. Ἐκεῖ ἡ κατάστασίς του βελτιώνεται γιὰ λίγο μὲ τὴν βοήθεια τῶν φαρμάκων. Εἶναι ἡρεμος,

γαλήνιος, ύπομονετικός, δὲν γογγύζει καὶ ἐκτελεῖ πρόθυμα τὶς ἐντολὲς τῶν ἰατρῶν καὶ τῶν νοσοκόμων.

- Τὸν ἐπισκέπτεται πολλὸς κόσμος, γνωστοί, συγγενεῖς καὶ φίλοι. Σὲ ὅλους δίνει συγχώρησι καὶ μάλιστα πνευματικὲς συμβουλές. Τοὺς μιλάει συνεχῶς γιὰ ἀγάπη καὶ συγχωρητικότητα! Προσεύχεται ἀδιαλείπτως, ἀκόμη καὶ τὶς στιγμὲς ποὺ εἶχε κάποια ἀνησυχία, ἐπαναλαμβάνοντας συχνά: «Παναγία μου, φώτισε τὴν ἐσκοτισμένη μου ψυχὴ!». Ζητοῦσε ἀπὸ τὴν γυναῖκα του συγγνώμην ποὺ τὴν ἐκούραζε μὲ τὴν ἀσθένειά του!

- Τὸ μεσημέρι τῆς Πέμπτης, 15/28.4.2011, λέει πρὸς τὴν γυναῖκα του καὶ τὴν νύφη της, οἱ ὁποῖες κρατοῦν ἡ κάθε μία τὸ ἓνα του χέρι: «Ἐλᾶτε νὰ σᾶς χαιρετήσω γιὰ τὴν φεύγω!», καὶ τῆς ἀσπᾶσθηκε μὲ πολλὴ στοργὴ καὶ ἀγάπη. Τοὺς ἐξήτησε νὰ τὸν συγχωρήσουν καὶ ὁ ἴδιος εἶπε: «Ὁ Θεὸς νὰ συγχωρήσῃ καὶ ἐσᾶς καὶ ὅλον τὸν κόσμον!». Καὶ κοιτώντας πρὸς τὸν Οὐρανό, τοὺς λέει:

«Σᾶς ἀγαπῶ ὅλους καὶ ὅ,τι ἁμαρτίες ἔχω νὰ τὶς πετάξετε!... Νὰ ἀγαπιέστε μεταξύ σας, ἡ ἀγάπη νικάει τὰ πάντα!... Νά! βλέπω τὴν Πύλιν τοῦ Οὐρανοῦ ἀνοικτή!... Βλέπω πολλὰ πουλάκια! Ἀποδεσμεῦστε μου (τὰ χέρια) γιὰ νὰ φύγω...».

Καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν γυναῖκα του, τὴν προτρέπει: «Σήκω νὰ φύγουμε, νὰ πᾶμε στὴν ἐξόδιον ἀκολουθία!...».

- Ἐν συνεχείᾳ, ζήτησε νὰ τὸν ἀνασηκώσῃ καθιστὸ στὸ κρεβάτι, ἐνῶ ἐκεῖνη εἶχε στὰ χέρια της τὸ βιβλίον τοῦ Π. Σωτήρχου: «Ἡ τελευταία μάχη τῆς γῆϊνης ζωῆς» καὶ ἦταν στὸ σημεῖο τῆς Εὐχῆς τοῦ Ἁγίου Νήφωνος γιὰ τοὺς ψυχορραγοῦντας. Χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τί διαβάσει ἡ σύζυγός του, τῆς λέει: «Διαβάσεις τὴν Εὐχὴ γιὰ τοὺς μελλοθανάτους...». Ἐκεῖνη τοῦ ἀπαντᾷ: «Ναί». Τότε, ἐκεῖνος συνεχίζει: «Καλὰ κάνεις, διάβασέ την!».

- Ἀμέσως, ἀνοῖξε ἡ πόρτα τοῦ θαλάμου καὶ εἰσῆλθαν ἐπισκέπτες. Μεταξὺ αὐτῶν ἦταν καὶ ὁ κουνιάδος του, ὁ ὁποῖος τὸν ἐνημερώνει ὅτι σὲ λίγο θὰ ἔλθουν κάποιοι γνωστοί του Μοναχοί. Καὶ ὁ Βασίλειος τοῦ λέει: «Ὅταν θὰ ἔλθουν νὰ μοῦ τοὺς φιλήσῃς». Ὅταν ἦλθαν, δὲν μπόρεσε νὰ τοὺς ἀσπασθῇ, διότι ἦταν σὲ καταστολὴ καὶ δὲν ἐπικοινωνοῦσε.

- Μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτά, τὸν κατέλαβε ἀνησυχία καὶ ἄρχισε νὰ ἐπικαλῆται τὴν Παναγία μας, τὴν Ἁγία Εἰρήνη καὶ τοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους. Ἦλθαν οἱ νοσηλεύτριες, τοῦ ἔδωσαν φάρμακα, θυθίστηκε σὲ καταστολὴ καὶ σὲ λίγο παρέδωσε τὴν ψυχὴ του, στίς 6:30 π.μ. τὴν Παρασκευὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, 16/29.4.2011, μέσα στίς εὐωδιὲς τῆς Ἀνοιξέως.

• Έτσι έφυγε ο αδελφός μας Βασίλειος, βαθεία μεταννημένος, συμφιλιωμένος με όλους, έξωμολογημένος και κοινωνημένος, για να συναντήσει τὸν Κύριό μας μέσα στο Φῶς τῆς Ἀναστάσεώς Του.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφὲ καὶ τέκνον ἐν Κυρίῳ, Βασίλειε!

† Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος

Ἐπικήδειος Λόγος γιὰ τὸν Βασίλη

Ἀπρίλιος 30, Ἡμέρα Σάββατο, τοῦ 2011, Ὡρα 12:30

Πολυαγαπημένε μας ἀδελφὲ καὶ ἀδελφὲ μου Βασίλη! Βρισκόμαστε σήμερα ἐδῶ γύρω σου ὅσοι σε ἀγαπήσαμε, στὴν ἐκκλησία πὺ τόσο ἀγάπησες. Ὅμως ἐγὼ παίρνω θάρρος ἀπὸ ἐσένα τούτη τὴν στιγμή τοῦ θρήνου καὶ τῆς ὀδύνης γιὰ νὰ ψελλίσω λίγα λόγια σὰν κατευώδιο στοῦ αἰώνιο ταξίδι σου.

Παίρνω θάρρος ἀπὸ ἐσένα, ὅταν μαζί πηγαίναμε στοῦ Ἀσυλο Ἀνιάτων καὶ ἐγὼ ἔμενα ἀπ' ἔξω, διότι δὲν μποροῦσα νὰ ἀντικρῶ τις παραμορφωμένες ἀνθρώπινες ὑπάρξεις, καὶ ἐσὺ ἔμπαινες μέσα γιὰ νὰ τοὺς ταῖσεις με ὑπομονὴ καὶ καρτερία γιὰ τοὺς ἀδυνάτους.

Σήμερα ἐμεῖς ὅλοι ἐδῶ ὑποκλινόμαστε μπροστά σου, γιὰ τὴν ὑπῆρξες ἀνώτερος ἡμῶν. Γιὰ τὴν στάθηκες στὸν ἄνθρωπο τὸν ἀδύναμο, τὸν πλησίον σου, στὸν κατατρεγμένο ἀρωγὸς καὶ βοηθὸς μέχρι καὶ στὸν φυλακισμένο.

Ἐμεῖς, οἱ ἐξ ἀναβολῆς ἢ ἀναστολῆς εὐρισκόμενοι στὴν ζωὴ ἐτούτη, νὰ ξέρεις ὅτι μέσα στὴν ψυχὴ μας θὰ καίμε ἄσβεστο τὸ καντηλάκι με τὴν μνήμη σου.

Ἐμεῖς, πὺν τὰ δάκρυά μας γιὰ τὴν ἀπώλειά σου θὰ μᾶς συντροφεύουν γιὰ μιὰ ζωὴ.

Γιὰ τὸν ἄνθρωπο πὺν τίμησε τὴν πατρίδα του - τὴν οἰκογένειά του, ἀλλὰ καὶ στάθηκε στὴν κοινωνία με πρωτόγνωρη ἀξιοπρέπεια.

Ἀπὸ πολὺ νωρίς, ἀδελφὲ μας, ἔφαξες με πίστη καὶ ἀφοσίωση τὰ βιβλία καὶ τις γραφὲς τῆς ὀρθοδοξίας μας νύχτες ὀλόκληρες γιὰ νὰ ἀνακαλύψεις:

Α) τὴν ματαιότητα αὐτοῦ τοῦ κόσμου.

Β) τὴν ἀγάπη πρὸς ἀλλήλους.

Βασίλη, φεύγεις και ταξιδεύεις σήμερα προς τὸ ΦΩΣ τὸ αἰώνιο. Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, Τοῦ ὁποίου πιστεύω ὑπῆρξες στρατιώτης ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ κόσμου, θὰ γίνουν τὰ δύο φτερὰ γιὰ νὰ ταξιδέψουν τὴν ἀνάλαφρη ψυχὴ σου, στὸν κόσμο μὲ τὸ αἰώνιο Φῶς.

Κύματι θαλάσσης οἱ ἀνθρώπινες γεννεές ἔρχονται καὶ φεύγουν. Τί μένει; Μόνο ἡ ἀγάπη, ἡ ἀγάπη τοῦ πλησίον.

Θὰ θυμᾶμαι πάντα μὲ πόση φλόγα μιὰ νύχτα, ταξιδεύοντας μαζί μὲ τὸν Βασίλη γιὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἀπὸ τὶς 11 τὴν νύχτα μέχρι τὸ ἄλλο πρωῖ στὶς 12, ἀκούραστα, ἀτελείωτα, μού ἀνέλυε τὸ *Ποιῶν τὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ*.

Βασίλη μας, σήμερα ποὺ οἱ καφετέριες ἔγιναν σχολεῖα καὶ τὰ σχολεῖα κέντρα ἀθεΐας, ἐσὺ ἀναχωρεῖς ἴσως γιὰ νὰ μὴν δεῖς τί ἔρχεται.

Σήμερα κλείνεις τὴν τελευταία σελίδα τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς - ἀξιοπρεπῆς - ὄρθιος - ἔντιμος - περήφανος - καὶ μᾶς ἀφήνεις φτωχούς, μέσα στὴν ἀναλγησία καὶ τὴν ἀδιαφορία, θέματα ποὺ ἐσὺ πολέμησες μιὰ ζωὴ ὀλόκληρη.

Φεύγεις, ἀλλὰ μένεις σὲ μᾶς σὰν ζωντανὸ παράδειγμα, σὰν φάρος πνευματικὸς.

Στὸ σταυροδρόμι τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ, ἐμεῖς εὐχόμεσθε τὰ δάκρυά μας νὰ γίνουν λουλούδια καὶ γέφυρα ἀνθέων τῆς ἀνοιξῆς μέχρι τὸν ἄλλο κόσμο.

Βασίλη, ἐκεῖ ἐπάνω ἐτοίμασε τὴν γειτονιά μας!

Σοῦ εὐχόμεσθε καλὸ ταξίδι!

*Μὲ θλίψη καὶ ὀδύνη
Ἰωάννης Καμπισόπουλος*